

Arrest

nr. 64 149 van 29 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. Isuf MEMEDI, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 februari 2011 en heeft zich op 22 februari 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 maart 2011.

1.3. Op 8 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 april 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verkeringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Preshevë (Zuid- Servië) en hebt u de Servische nationaliteit. Twee jaar geleden leerde u een etnisch Albanees meisje, B.(...) M.(...), kennen. U begon een relatie met haar en ontmoette haar in het geheim in Preshevë. In oktober 2010 vertelde u over uw relatie met B.(...) aan haar oom, J.(...). U schakelde hem in als bemiddelaar om de ouders van B.(...) op de hoogte te brengen van jullie relatie en hij vroeg hen ook of jullie zouden kunnen trouwen. De ouders van B.(...) waren het hier niet mee eens en keurden u af als partner omdat u geen geld had en zij zelf een man wilden kiezen voor B.(...). U bleef B.(...) stiekem ontmoeten. In december 2010 kwam B.(...) bij u wonen. Twee of drie dagen later heeft haar familie vernomen dat zij bij u was en zijn haar broer, haar vader en nog andere familieleden haar komen halen. Nadat B.(...) bij u is vertrokken, hebt u nooit meer iets van haar gehoord hoewel u probeerde contact met haar op te nemen. U hoorde van anderen dat u B.(...) met rust moest laten want dat dit anders slecht zou kunnen aflopen. In januari kwam u de broer van B.(...), M.(...), tegen op straat. Er werden harde woorden gewisseld en hij zei dat hij u zou vermoorden als u nog in haar buurt zou komen. U kwam nog weinig buiten na deze gebeurtenis. U was echter vastberaden en wilde met haar leven. U hoorde na de ontmoeting met de broer van B.(...) niets meer van haar familie. Omdat u bedreigd was, besloot u Servië te verlaten. Op 15 of 16 februari 2011 verliet u Servië en op 18 februari 2011 kwam u aan in België. U vroeg asiel aan op 22 februari 2011. U bent in het bezit van uw Servisch rijbewijs afgeleverd op 12 april 2007.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde dat u Servië in februari 2011 verliet omdat u er problemen kende met de familie van uw vriendin B.(...) die u niet geschikt achtte als partner omdat u niet genoeg geld zou hebben en omdat zij zelf een partner wilden kiezen voor B.(...) (CGVS, p. 6 en 7). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met de ouders van B.(...) is immers louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met de familie van B.(...), met niemand anders problemen had en dat het conflict met de familie van B.(...) louter ingegeven was door het feit dat zij u niet wilden als echtgenoot voor B.(...) omdat u niet rijk genoeg was en omdat zij zelf een partner wilden kiezen (CGVS p. 13.).

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met de familie van B.(...) geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met de familie van B.(...) in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten (CGVS p. 17.). Daarnaast stelde u dat u nergens klacht bent gaan indienen voor de bedreigingen die u ontving van de familie van B.(...). U deed dit niet uit schrik om nog meer problemen te hebben met de familie van B.(...) (CGVS p. 14). Deze verklaring voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten is niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). De MEP vervult haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs, burenruzies, smokkel, diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de multi-etnische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er een aantal stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt in Servië immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Verder werden in de loop van 2008 initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Albanees, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document, namelijk uw Servisch rijbewijs, staft enkel uw identiteit waaraan hier geenszins getwijfeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan het niet helemaal eens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt zich te kunnen vinden in het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zijn problemen buiten het toepassingsveld van de vluchtelingenconventie vallen, doch is het niet eens met de stelling dat hij als etnisch Albanees kan rekenen op voldoende bescherming door zijn autoriteiten. Verzoeker argumenteert dat de politie minder geneigd zal zijn om oren te hebben naar zijn probleem omdat dit zich afspeelt tussen twee (etnisch) Albanese families, hij geen klacht indiende om niet nog meer problemen te krijgen met de familie van B., en corruptie binnen het Servische politieapparaat nog steeds zeer veel voorkomt waardoor hij het probleem zelf diende uit te klaren. Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkel ogenblik twijfel heeft geuit over zijn verhaal en verzoekt de Raad dan ook om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen. In de mate verzoeker dan ook kritiek uitbrengt op de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de door hem aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie en louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn, (ii) hij niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij voor zijn problemen met de familie van B. geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten aangezien hij nergens klacht is gaan indienen tegen de bedreigingen en uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van gemeenrechtelijke problemen klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP) waarbij ook etnische Albanen zijn tewerkgesteld en er ook stappen kunnen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen, en (iii) het door hem neergelegde Servische rijbewijs slechts zijn identiteit staft, dewelke niet wordt betwist.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker verklaart zich te kunnen vinden in het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zijn problemen buiten het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie vallen en derhalve de motieven van de bestreden beslissing waarin hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd niet weerlegt in zijn verzoekschrift. Deze motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoeker kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

§ 2. *Ernstige schade bestaat uit :*

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.” (eigen onderlijning).

2.6. In casu stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift bevestigt en herhaalt geen klacht te hebben ingediend om niet nog meer problemen te krijgen met de familie van B., doch deze verklaring werd reeds in de bestreden beslissing als niet afdoende bestempeld omdat het *“precies de bedoeling van het indienen van een klacht (is) om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.”*

Verzoeker voert verder aan dat de corruptie binnen het Servische politieapparaat nog steeds zeer hoog is en wordt aangeklaagd in verschillende internationale rapporten en het feit dat er Albanese politieagenten werkzaam zijn binnen het corrupte systeem geen garantie is voor de bescherming van minderheden, doch deze beweringen zijn niet voldoende om de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weerleggen, met name dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van gemeenrechtelijke problemen klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP) waarbij ook etnische Albanezen zijn tewerkgesteld, de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult, er voor het geval dat de MEP haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er een aantal stappen kunnen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen, wangedrag van politieagenten in Servië niet zonder meer wordt gedoogd, er een intern controleorgaan ‘Sector for Internal Control of the Police’ werd opgericht binnen de politiediensten om klachten aangaande het optreden van de politie te behandelen, er in de loop van 2008 initiatieven werden ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren, en dit onder meer in samenwerking met de OSCE, en dat, hoewel er nog ruimte is voor verbetering, dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren werkt.

Waar verzoeker aanvoert dat uit informatie van het Commissariaat-generaal zelf en de aangehaalde cijfers blijkt dat de misbruiken hoog zijn en rekening moet worden gehouden met het feit dat een groot aantal klachten nog steeds niet wordt ingediend omwille van de risico's veroorzaakt door de corruptie, merkt de Raad op dat het louter aanhalen van enkele zinsneden uit het geheel van rapporten niet volstaat om aan te tonen dat de commissaris-generaal uit deze informatie de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker heeft geen klacht ingediend en heeft daartoe ook geen enkele poging

ondernomen terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie en de bestreden beslissing blijkt dat hij dat wel had kunnen doen bij de MEP en indien hij klachten zou hebben gehad over de werking van de MEP had niets hem belet om eventueel beroep te doen om de ombudsman, mogelijkheden waarvan verzoeker geen gebruik heeft gemaakt. De Raad is van oordeel dat verzoekers beweringen om geen beroep te doen op de bescherming van de lokale autoriteiten niet afdoende zijn daar het precies de taak is van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en burgers te beschermen. In alle redelijkheid kon dan ook van verzoeker verwacht worden dat hij minstens een poging ondernam om de bescherming van haar autoriteiten in te roepen indien hij effectief belaagd werd door de familie van zijn vriendin. Derhalve dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet om bescherming heeft verzocht bij zijn eigen autoriteiten en niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen bescherming kon of kan krijgen.

Er worden geen andere elementen aangehaald waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals omschreven in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS